

JUGOSLOVENSKO
DRAMSKO
POZORIŠTE

Ljubomir Simović

ČUDO U ŠARGANU

Režija, adaptacija, scenografija i izbor muzike
Kostimografija
Scenski govor
Dizajn svetla

Jagoš Marković
Lana Cvijanović
Ljiljana Mrkić Popović
Dejan Draganov

Ikonija.....ANITA MANČIĆ
Cmilja.....SANJA MARKOVIĆ
Prosjak.....NENAD JEZDIĆ
Skitnica.....BORIS ISAKOVIĆ
Vilotijević.....NEBOJŠA DUGALIĆ
Gospava.....TAMARA DRAGIČEVIĆ
Manojlo.....LJUBOMIR BANDOVIĆ
Jagoda.....JOVANA BELOVIĆ
Mile.....MARKO JANKETIĆ
Anđelko.....MIODRAG DRAGIČEVIĆ
Stavra.....MILOŠ SAMOLOV
Tanasko.....ALEKSEJ BJELOGRLIĆ
Islednik.....SLOBODAN TEŠIĆ

Inspicijent	Rade Stojiljković
Sufler	Goran Mladenović
Organizatori	Vladimir Perišić, Zoja Vasić
Asistenti kostimografa	Milena Grošin, Mina Krstajić
Majstor svetla	Siniša Čupić
Majstor zvuka	David Srblijin

Premijera predstave na Velikoj sceni „Ljuba Tadić“ Jugoslovenskog dramskog pozorišta
u subotu, 2. aprila 2022. u 20 časova

Fluktuirajući, kao i sve drame Ljubomira Simovića, na granici između naturalizma i fantastike, *Čudo u Šarganu* secira nezaobilazne motive srpskog nacionalnog identiteta, među kojima patnja zauzima centralno mesto. Grupu predstavnika nižih slojeva društva, neretko nazivane polusvetom, Simović okuplja u kafani „Šargan“ na periferiji Beograda, izgubljene u vremenu i prostoru, puštajući ih da se, kroz bavljenje svojim svakodnevnim mukama, nadama, snovima, strahovima i bolima, pozabave i našim, kako pojedinačnim tako i kolektivnim svesnim i nesvesnim. Svedočeći čudu koje, kao i često kod Simovića, zadire u sferu fantastike, ostajemo zapitani da li je začarani krug nanošenja patnje, ubeđenost da nas ona tvori, kao i potrebe da je, i sami ophrvani njome, nanosimo drugima, moguće prekinuti.

Dramu *Čudo u Šarganu*, napisanu 1974. a već naredne godine prvi put izvedenu u režiji Mire Trailović, od tada do danas su na scene pozorišta širom Srbije postavljali reditelji svih generacija, pokušavajući da raspletu gustu mrežu Simovićevog poetsko-dramskog tkanja.

Čudo u Šarganu je Sterijinom nagradom za tekst savremene drame ovenčano 1993. godine.

LJUBOMIR SIMOVIĆ

Ljubomir Simović je rođen 2. decembra 1935. godine u Užicu gde je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Katedri za jugoslovensku književnost i srpskohrvatski jezik.

Godine 1988. Simović je izabran za dopisnog, a 1994. za redovnog člana Srpske akademije nauka i umetnosti.

Objavio je nekoliko pesničkih knjiga (*Slovenske elegije, Veseli grobovi, Poslednja zemlja, Šlemovi, Uoči trećih petlova, Subota, Vidik na dve vode, Um za morem, Deset obraćanja Bogorodici Trojeručici hilendarskoj, Istočnice, Gornji grad, Igla i konac, Ljuska od jajeta, Tačka, Planeta Dunav*) i četiri drame: *Hasanaginica* (1973), *Čudo u Šarganu* (1974), *Putujuće pozorište Šopalović* (1985) i *Boj na Kosovu* (1988, 2002). Plodan je i u drugim žanrovima, kao esejista, putopisac pa i pisac romana-hronike *Užice sa vranama*.

Njegova dela su prevedena na brojne svetske jezike, a drame, najviše *Putujuće pozorište Šopalović*, izvedene su u Francuskoj, Švajcarskoj, nekadašnjoj Čehoslovačkoj, Poljskoj, Kanadi, Sloveniji, Makedoniji, Južnoj Koreji, Japanu, Kolumbiji, Turskoj, Maroku. Za svoja dela, Simović je dobio brojne književne i pozorišne nagrade.

JAGOŠ MARKOVIĆ

Jedan od naših najistaknutijih pozorišnih reditelja. Diplomirao je pozorišnu režiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 1987, u klasi prof. Borjane Prodanović i Svetozara Rapajića.

U Jugoslovenskom dramskom pozorištu postavio je predstave: *Vrat od stakla*, *Tako je (ako vam se tako čini)*, *Uobraženi bolesnik*, *Sumnjivo lice*, *Govornica*, *Skup*, *Bogojavljska noć*. Režirao je preko pedeset predstava u zemlji i inostranstvu, a među najznačajnije ubrajaju se: *Gospođa ministarka*, *Hasanaginica*, *Antigona*, *Ožalošćena porodica* (Narodno pozorište) i *Pepeljuga*, *Figarova ženidba* (Opera NP u Beogradu); *Porodične priče*, *Gospoda Glembajevi*, *Jesenja sonata* (Atelje 212); *Kate Kapuralica*, *Dekameron* (NP Sombor); *Lukrecija iliti Ždero* (Pozorište na Terazijama); *Galeb*, *Filumena Marturano* i opera *Karmen* (HNK Ivana pl. Zajca); *Lukrecija o'bimo rekli Požeruh* (Riječke letnje noći); *Učene žene* (HNK Split); *Čarapa od sto petlji* (BDP); *Tartif*, *Hekuba* (CNP); *San letnje noći* (Pozorište „Boško Buha“). Za jubilej Kraljevskog pozorišta Dramaten u Švedskoj postavio je Kristinu. Bio je prvi reditelj iz Srbije koji je posle ratova devedesetih režirao na Dubrovačkim ljetnim igrama (*Romeo i Julija*, 2014). Jagoš Marković je dobitnik preko pedeset strukovnih, festivalskih i državnih nagrada od kojih se izdvajaju: Nagrada „Bojan Stupica“, Nagrada oslobođenja Beograda, Trinaestojulska nagrada, Nagrada za svekupan doprinos stvaralaštvu Crne Gore, Nagrada grada Podgorice, Nagrada „Mića Popović“, nekoliko nagrada „Zlatni ćuran“ i „Ardalion“, Sterijina i Nušićeva nagrada. U Bugarskoj je održan festival „Balkan čita Jagoša“ u okviru koga su četiri reditelja radila njegov tekst *Govornica*.